

РЕШЕНИЕ

№ 10853

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7341** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на И. П. И. срещу Заповед № РД14-1051/23.08.2022г. на Министъра на културата, с която отменя своя Заповед №РД14-888/01.08.2022г.

Според жалбоподателя Заповед № РД14 - 1051/23.08.2022 г. противоречи на материалния закон, не са спазени установената форма и са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като същевременно е постановена и в противоречие с целта на закона. Заповедта не е мотивирана, предвид правното основание посочено в нея - чл.99. ал.1, т.б. И., чиято докладна записка е цитирана няма правомощия да извършва контролни действия спрямо министъра на културата и негови административни актове. Всяко едно действие на инспектората в тази насока е нищожно. Съображенията на ръководителя на Инспектората са неверни, вътрешно противоречиви и нелогични.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата. представя писмени бележки.

Ответникът - Министърът на културата се представлява от адв. С., оспорва жалбата, представя писмени бележки. Претендира разноси.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

На 07.07.2022г. Министерски съвет приема Постановление №162 за одобряване на вътрешнокомленсирани промени на утвърдени разходи по области на политики/бюджетни програми по бюджета на Министерството на културата за 2022г.,

влязло в сила от деня на обнародването му в бр.54 на ДВ - 12.07.2022г. С постановлението се увеличават, респективно - намаляват утвърдените разходи по определени политики и се възлага на министъра на културата да извърши произтичащите от това промени по бюджета на министерство на културата.

ПМС № 162/07.07.2022г. е изменено с ПМС №207/29.07.2022г., като с последното се въвежда единствен нов текст, според който в срок до 31 август 2022г. Министърът на културата следва да определи еднократно нов размер на индивидуалните основни месечни заплати, увеличен с не повече от 25 на сто от досегашния размер, на служителите от администрацията на Министерството на културата. Измененията влизат в сила от деня на обнародването на ПМС №207/29.07.2022г. - ДВ. бр.62/05.08.2022г.

Във връзка с горесцитираните ПМС и на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл.5. ал.2 от Устройствения правилник на Министерство на културата е издадена Заповед №РД №-57/29.07.2022г. на Министъра на културата.

В заповедта са дефинирани принципни положения, които следва да се спазват при определяне на нов размер на индивидуалните месечни заплати на служителите от администрацията на Министерство на културата и подробно и обосновано е определен начина на формиране на нов индивидуален размер на основната месечна заплата на различните категории работници и служители - от такива, заемащи длъжности от длъжностно ниво „Ниво специалист 1" до директорите на дирекции от общата и специализираната администрации, ръководителите на звена и служителите на пряко подчинение на министъра на културата и на началниците на отдели. В заповедта се определят нови нива на основните месечни заплати, както и увеличения с допълнителен компонент, според професионалния опит. Изрично в заповедта се посочва, че същата влиза в сила от деня на обнародването на ПМС 207/29.07.2022г.

Последното ПМС е обнародвано в ДВ. бр.62/05.08.2022г., от която дата би трябвало да е влязла в сила и Заповед №РД 10-57/29.07.2022г.

Във връзка със заповед №РД10- 57/29.07.2022г., Министърът на културата е издал заповед №РД 14-888/01.08.2022г., с която е определил индивидуалната основна месечна заплата на жалбоподателя И. Н. И. - 4600лв., считано от 05.08.2022г. Служителят е положил подпис върху заповедта на 31.08.22г.

На 16.08.2022г. Министърът на културата е издал Заповед № РД10-64/16.08.22г., с която е отменил предходната си Заповед № РД-57/29.07.2022г. за утвърждаването на общи принципи за определяне на нов размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в администрацията на министерството.

Със оспорената в настоящото производство заповед № РД14 - 1051/23.08.2022г. Министърът на културата отменя Заповедта си с №РД 14-888/01.08.2022г. за определяне на нов размер на индивидуалната основна месечна заплата на жалбоподателя и възобновява производството (неясно кое производство се възобновява), но като правни основания са посочени чл.99, т.1 и т.6, чл.100 и чл.102, ал.1 във вр. с чл.26 от АПК.

Жалбоподателят И. П. И. е обжалвал Заповед № РД10-64/16.08.22г., с която министърът е отменил предходната си Заповед № РД-57/29.07.2022г. за утвърждаването на общи принципи за определяне на нови размери на заплатите в министерството, като с окончателно решение №4422/10.04.2024г. ВАС – Пето отделение по адм. д.10869/23г. е обезсилил решение №5447/21.08.23г. по адм. д. № 9978/22г. на АССГ и е прекратил производството по делото. ВАС в мотивите си

приема, че Заповед № РД10-64/16.08.22г. е вътрешнослужебен акт и не подлежи на пряк съдебен контрол.

Следователно, оспорената в настоящото производство заповед е издадена на основание влязлата в сила вътрешнослужебна Заповед № РД10-64/16.08.22г., като основната заплата на И. е повишена на 4600лева, считано от 05.08.22г., когато е обнародвано ПМС №207 и е запазила този си размер до 23.08.22г., когато увеличението е отменено с процесната Заповед РД14-1051/23.08.22г.

От правна страна съдът преценя, че за жалбоподателя съществува правен интерес от обжалване, тъй като с процесната заповед му е намалено основното месечно възнаграждение за заеманата длъжност в Министерство на културата. Поради това жалбата е допустима, но е неоснователна.

При издаване на заповедта, противно на твърденията в жалбата е спазена предвидената в закона форма, посочени са правните и фактически основания за отмяна на заповед № РД-888/01.08.22г., като последните се потвърждават от събраните по делото доказателства, поради което заповедта е законосъобразна на материално-правно основание.

Съгласно чл.67, ал.3 от ЗДСл минималните и максималните размери на основните заплати по нива и степени, размерите на допълнителните възнаграждения по ал. 7, т. 1 - 5, както и редът за получаването им се определят с наредба на Министерския съвет и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство. Органът по назначаването определя индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалния опит. Според ал.6 определянето и увеличаването на индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител се извършва по реда на Наредбата по ал. 3. Това е Наредбата за служебното положение на държавните служители (В сила от 22.03.2000г., приета с ПМС № 34 от 20.03.2000г.), в която целият Раздел IV „Основна заплата и допълнителни възнаграждения“ е отменен, считано от 01.07.2012г.) След отмяната, увеличението на основната заплата и допълнителните възнаграждения на държавните служители се извършва с отделни Постановления на Министерски съвет, каквото е и въпросното Постановление №207 от 29 юни 2022г. за изменение и допълнение на постановление № 162 на Министерския съвет от 2022 г. за одобряване на вътрешнокомпенсирани промени на утвърдените разходи по области на политики/бюджетни програми по бюджета на министерството на културата за 2022 г. (ДВ, бр. 54 от 2022 г.). С него, МС възлага в срок до 31 август 2022 г. Министърът на културата и Директорът на Националния институт за недвижимо културно наследство да определят еднократно нов размер на индивидуалните основни месечни заплати, увеличен с не повече от 25 на сто от досегашния размер, на служителите от администрацията на Министерството на културата и на служителите в Националния институт за недвижимо културно наследство. Няма данни ПМС №207 от 29 юни 2022г. да е оспорвано по реда на чл.185 и сл. от АПК пред ВАС и да е отменено. Следователно, в рамките на така делегираното му от МС широко правомощие, Министърът на културата, като орган по назначаването по ЗДСл е могъл да издава заповеди за определяне на индивидуални месечни заплати в Министерството, в границите на възложената му оперативна самостоятелност - увеличение с не повече от 25 на сто от досегашния размер, по негова преценка, за всеки конкретен служител.

Оказва се поради това, че административният орган изцяло в рамките на

компетенциите си е преценил и е отменил своя заповед №РД10-57/29.07.22г., като същата, както и заповед №РД10-64/16.08.2022г. не подлежат на съдебен контрол, тъй като се явяват вътрешнослужебни.

Заповедта за определяне на индивидуалната работна заплата обаче, особено, когато с нея възнаграждението на служителя се намалява, засяга пряко неговия интерес и той може да я оспори пред съда, но вече при преценката за нейната законосъобразност, на основание чл.169 от АПК съдът проверява само дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Според настоящата инстанция, изискванията за законосъобразност са спазени, тъй като ПМС 207 от 29 юни 2022г. не е отменено, макар то изцяло да противоречи на въведеното със чл.67, ал. 3 от ЗДСл правило, увеличението на заплатите в администрацията да се извършват по правила, приети с Наредба на МС. Министърът на културата, по силата на посоченото ПМС, в случая е разполагал с оперативна самостоятелност, както да издаде заповедта за определяне на принципните положения за увеличение на възнагражденията в Министерството, така и да я отмени впоследствие, като в резултат отмени и заповедта за индивидуалното увеличение на заплатата на И. П. И. – Директор на дирекция „Правнонормативна дейност и обществени поръчки“ .

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се дължат разноски за адвокат. Те са претендирани в размер на 2400 лева с ДДС, но предвид направеното в последното съдебно заседание от жалбоподателя възражение за прекомерност, което е основателно, съдът следва да ги намали до размера по чл.8, ал.3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 1000 /хиляда/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АСГГ, 11 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. И. срещу Заповед № РД14-1051/23.08.2022г. на Министъра на културата, с която последният отменя своя Заповед №РД14-888/01.08.2022г.

ОСЪЖДА И. П. И. да заплати на Министерството на културата разноски за адвокат в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: